

URZĄD PATENTOWY



E 21 b 17/08

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 7321.

Bismarckhütte
(Hajduki Wielkie, Polska).

Kl. 5 a 32.

5a 17/08

Zabezpieczenia gwintów rur wiertniczych.

Zgłoszono 17 czerwca 1926 r.

Udzielono 6 kwietnia 1927 r.

Pod nazwą rur wiertniczych, rozumie się rury o stosunkowo cienkich ściankach, których końce zaopatrzone są w gwinty, służące do łączenia ich z sobą łądź bezpośrednio, bądź zapomocą kielichów gwintowanych. Gwinty, które mogą być wykonane tak nazewną jak i wewnątrz rury, należą do gwintów drobnych, które nacina się bardzo starannie, a to w tym celu, aby połączenie rur tworzyło długie żerdzie wiertnicze i w miejscu wiercenia mogło być skuteczniejsze z łatwością. W praktyce dała się odczuć dotkliwa niedogodność, polegająca na tem, że te niezbędne gwinty, przy wielokrotnych przewozach rur z miejsca ich wyrobu do miejsc zapotrzebowania, ulegają dość często uszkodzeniom; rozumie się samo przez się, iż drobny gwint przez stosunkowo lekkie uderzenia, jakich

nie można uniknąć przy przewozie, można zniekształcić o tyle, iż ześrubowanie rur stanie się niemożliwe. Ponowne gwintowanie na miejscu jest trudne, kosztowne, a więc niezawsze korzystne. Wobec tego były czynione próby zabezpieczenia tego rodzaju gwintów, które polegały na tem, że gwint owijano jutą, otaczano następnie łubkami drewnianymi i te ostatnie otaczano ponownie jutą przesyconą asfaltem. Próbowano również na koniec rury, zaopatrzonej w gwint zewnętrzny lub wewnętrzny, nakręcać ochraniacze gwintowane. Próby te nie dały wyników zadowalających, gdyż nakręcane na gwint osłony rdzewiały przy dalszych przewozach i tylko z trudem dawały się zdejmować, ponadto osłony te same podlegały przez uderzenia zniekształceniom, które przenosiły się na gwint rury.

Zwykle owinięcie jutą było, rozumie się, nietrwałe, gdyż zamocowane wiążkami łubków drewnianych, które same przy przewożeniu ulegają z łatwością uszkodzeniom i zostają przez złośliwość osób niepowołanych usuwane.

W myśl wynalazku niniejszego osłona gwintu rurowego wytwarzana jest z kawałka rury żelaznej, wyłożonej drzewem. Żelazne kawałki rur bez gwintów są tanie, przyczem prześwit mają większy i obejmują gwint zewnętrzny rury, a między nim i rurą pozostaje odstęp, który zapełnia się wykładziną drewnianą lub z innego tworzywa, zachowującego się podobnie jak drzewo.

Wykładzina ta zapobiega rdzewieniu osłony zabezpieczającej i przejmuje uderzenia, jakim ulega osłona, nie przenosząc ich na gwint.

Jeden z przykładów wykonania przedmiotu wynalazku uwidocznił na rysunku w przekroju podłużnym.

Koniec dolny rury *a* zaopatrzony jest w gwint zewnętrzny *b*, koniec górny w gwint wewnętrzny *c*. Na dolny koniec nasuwa się w postaci pierścienia osłonę *d*, która co najmniej zakrywa cały gwint. Część *d* zaopatrzona jest w wykładzinę *e*, której można nadać kształt dowolny, np. może ona się składać z pojedynczych łubków. Drzewo zapomocą osłony *d*, dzięki swej giętkości, daje się wtłoczyć w gwint t. j. osłona *d*, zaopatrzona w wykładzinę, nakręca się na koniec rury.

Gwint wewnętrzny *e'*, w jaki zaopatrzony jest koniec górny rury *a*, ochrania się zapomocą kawałka rury *d'*, mającej mniejszą średnicę od średnicy rury *a* i otoczonej łubkami drewnianymi *e'* lub tworzywa podobnego.

Obie osłony *d* i *d'*, są zbudowane w ten sposób, iż końce ich wystają poza krawędź rury.

Wystająca część pierścieni osłaniających zaopatruje się w otwory *f*, które ułatwiają wkręcanie pierścieni. Pierścienie dobrze jest zaopatrzyć w miejscu *g* w zwężenie pierścieniowe, które ułatwiają nakręcanie i odkręcanie, utrzymując wykładziny *e*, *e'* w położeniu określonym.

Sięgające poza krawędź rury części pierścieni *d* i *d'* zabezpieczają tę ostatnią od uderzeń skierowanych wzdłuż osi.

Zastrzeżenie patentowe.

Zabezpieczenie gwintów rur wiertniczych, znamienne pierścieniami ochronnymi, między którymi i gwintem zewnętrznym lub wewnętrznym umieszcza się łubki z drzewa lub tworzywa podobnego, odgrywające w pierwszym wypadku rolę wykładziny, w drugim zaś nakładki

Bismarcklütte.

Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

